

Cartoon: Peter Bosteels.

Bezoek aan het aquarium

Om meer te weten over het onderwaterleven organiseerde de jeugd-duikschool een bezoek aan het aquarium. Hoewel ze die dag niet gingen duiken, keek iedereen uit naar deze uitstap. Nella had hen gezegd dat het een beetje was alsof ze allemaal samen zouden duiken. Ze zouden immers allemaal dezelfde vissen zien, terwijl een bioloog uitleg zou geven. Onder water vertellen over wat er te zien is, valt tegen, maar als je door het glas van een aquarium kijkt, lukt dat gemakkelijk.

Nadat ze allemaal voor de ingang verzameld waren, gingen ze de eerste zaal met vissen binnen. Opeens was het muisstil. Ze keken allen door het groot venster waarachter vissen heen en weer zwommen.

De gids vertelde hen dat in dit aquarium vissen zaten die voorkwamen in de meren en putten waarin ze doken. Nu begonnen ze er een paar te herkennen.

"Daar een snoek!".

"En daar een paling". En zo ging het wel een tijdje door.

Toen ze terug stil waren, gaf de bioloog uitleg over de soorten. Hij wees hen op de verschillen en de gelijkenissen. Hij vertelde

ook een aantal bijzonderheden van iedere soort. Zeer interessant. Ze zouden bij hun volgende duiken de vissen beter herkennen en met de juiste naam in hun logboekje inschrijven.

Daarna gingen ze naar de zaal over de Noordzee. Krabben, garnalen, sepia's, ... alle dieren kregen veel aandacht. Zeker nadat Nella hen vertelde dat ze binnenkort met de boot zouden gaan duiken en deze dieren konden tegenkomen. Spannend.

De bioloog vertelde hen dat vissen in onze streken weinig kleur hadden, maar dat dit niet het geval was voor de exemplaren in de volgende zalen. Toen hij de deuren opende, zagen ze een weelde van kleuren.

Allerlei kleuren. Ze mochten even rondlopen om alles te verkennen.

Nadat hij iedereen bij zich had geroepen, wees hij enkele dingen aan. Toen hij vroeg wat dit waren, kreeg hij antwoorden als bloemen, anemonen, ...

"Dit zijn koralen", onderwees hij hen. "Koralen zijn zeer kleine diertjes die eten vangen met hun armpjes en samen immense bouwwerken maken". Hij wees op een kaart enkele kilometerslange koraalriffen aan. Hij vertelde hen dat deze kleine diertjes zeer belangrijk zijn voor alles wat in de oceanen leeft. Ze zijn een voedingsbron, zorgen voor de bescherming van kusten en bieden ruimte voor recreatie. We moeten echter beter voor deze diertjes zorgen, want ook voor de mens zijn ze belangrijk. Zijn verhaal maakte diepe indruk op de duikertjes.

Maar waar was Skubba? Fred was hem al een tijdje kwijt. Was hij nog in de andere zaal?

De groep trok verder naar een aquarium met grote vissen. Opeens zagen ze twee paar vinnen aan het wateroppervlak verschijnen. Een dame van het aquarium vertelde dat duikers helpen met het onderhoud en dat nu twee van hen een demonstratie zouden geven. En toen herkende Fred zijn vriend. "Skubba", riep hij.

"Hij hoort je niet", zei de vriendelijke dame. "Juist, ja", antwoordde Fred. Hij wist dat wel, maar hij was blij dat hij zijn vriend teruggevonden had.

Nadat de duiker met de hulp van Skubba, de dame van het aquarium en de ganse groep jeugd-duikers aan het publiek getoond had wat duiken is, wandelden ze verder door de vele zalen.

Even later kwam Skubba weer bij de groep waarna hij moest vertellen hoe het was geweest.

Toen ze terug aan de uitgang stonden, vonden ze dat het veel te snel voorbij was. Op weg naar huis vielen onze vrienden in slaap op de achterbank van de auto. Het was een vermoeiende dag geweest. Waarover zouden ze dromen? ■

PATRICK VAN HOESERLANDE